

Tudósítás Tündérországból

Társadalmi dramolett

Szereplők
CSONGOR
TÜNDE
ÜRDÜNGLÁNYOK (hárman)
KLIENS
KERÍTŐ
MIRIGY
MIRIGY ÁPOLÓI
TÜNDÉORSZÁG RENDŐREI
TÜNDÉREK KÓRUSA

Színhely

Málló vakolatú társasház egyik lakása és a hozzá tartozó kis erkély, amely a térre néz. Az erkélyen néhány hervadt virág – mutatóba inkább, mintsem azért, mert gazdáinak a kertészkedés lenne a hobbija. A tér rosszul megvilágított, épp-hogy csak kivehetők az odalenn bóklászó alakok. Egyébként üres, ingerszegény: se fa, se bokor.

(Éjjel. A lakás erkélye üres. Odalenn a téren alig tapasztalható mozgás, csak az Ürdünlányok alakja rajzolódik ki a félhomályban, ahogyan sétálgatnak, várják következő üzletfelüket. A Kliens jobbról érkezik. Átszelné a teret, de az Ürdünlányok vad mijákolásba kezdenek, megállítják, körbetáncolják őt.)

ELSŐ ÜRDÜNGLÁNY Helló, szivi! Na hova lesz a séta ilyenkor? Látom, magányos vagy.

MÁSODIK ÜRDÜNGLÁNY *(megsimogatja Kliens arcát, vállát)* Mi segíthetnénk rajtad! Honnét jössz?

HARMADIK ÜRDÜNGLÁNY Van barátnőd?

MÁSODIK ÜRDÜNGLÁNY Tőlünk olyat kaphatsz, amit más nem tud neked adni!

ELSŐ ÜRDÜNGLÁNY Majd mi megmutatjuk, hogy mi is az a szerelem!

HARMADIK ÜRDÜNGLÁNY Válassz engem! Én mindent megengedek neked, érted, mindent. Csak tudod... *(hüvelyk- és mutatóujját összedörzsöli)* mani tóksz! Na, mit mondasz? Leszophatlak?

KLIENS Kösz, most inkább ne!

ELSŐ ÜRDÜNGLÁNY Ugyan már, babuska, ne kérsd magad! Akkor majd én. Olcsó vagyok! És megsúgom neked... *(közel hajol Kliens föléhez, és hangosan belenyávog)*, hogy az Álom tér környékén keresve sem találsz olyan csajt, aki jobban szop mint én!

MÁSODIK ÜRDÜNGLÁNY Gyere! Ne kérsd magad! *(Két keze közé fogja Kliens arcát, a szemébe néz, olvadozva mondja)* Jaj, de kis cuki vagy! Látom a szemedben a félelmet. Neked barátnőd van, és félsz őt megcsalni.

HARMADIK ÜRDÜNGLÁNY Na, ne félj, kukipofa! Ez nem megcsalás. Ez itt az Álom tér. *(Kis szünet után)* Ez csak egy álom!

KLIENS *(kifakad)* Értsétek már meg, hogy nőként nem izgattok engem!

ELSŐ ÜRDÜNGLÁNY De azért csak leszophatunk, nem?

KLIENS Nem!

MÁSODIK ÜRDÜNGLÁNY Ne légy durci, no! Ha nem érdekellek nőként, akkor... *(szünet)* gondold azt, hogy csak egy száj vagyok.

(Mindhárman vihognak. Közben megjelenik Csongor az erkélyen.)

CSONGOR *(kiabál)* Nem tudnátok máshol kéjelegni?! Ez itt nem egy kibaszott kupleráj!

HARMADIK ÜRDÜNGLÁNY *(nevetve)* Dehogynem! Kupleráj az egész világ, és kurva benne...

CSONGOR Na most aztán befogd a szád, és takarodj az udvartartásoddal együtt! *(Megfog egy cserép virágot és lehajítja közéjük)* Takarodjatok innen!

(Ürdünglányok és Kliens el. Csongor belép az erkélyről, még mindig ideges, le-föl járkal. Közben a téren megjelenik a Tündérek kórusa. A Quimby Kivándorló blues című dalának részletét éneklük.)

TÜNDÉREK KÓRUSA Ha bekacsintok, hogy mi van,
e koszos pornó-moziban
látom a bambaság korát,
rejszolni át az éjszakát.
Rajzolni át az arcokat,
az ondószagú vakolat
alatt vaskarmokat növeszt,
és a fülembé súgja ezt:
I am the best markolat.

CSONGOR Hogy van pofája? És Shakespeare-t idéz, érted, Shakes-
peare-t?! Mintha lehetne csak úgy, két szopás között, Shakespeare-t
idézgetni!

TÜNDE *(az ágyban mocorogva)* Ugyan, hagyd már a fenébe! Gyere in-
kább vissza az ágyba, holnap korán kelsz, tudod.

CSONGOR Nem hagyom! Azt mondja *(női hangot imitálva)*: Olcsó va-
gyok! És büszke rá, érted?! De most komolyan, volt ennek a környék-
nek egyáltalán olyan időszaka, amikor ne számított volna az olcsóság
valami megmagyarázhatatlanul perverz erénynek?

TÜNDE Volt, tudod jól. Csakrégen... *(elgondolkodik)* talán Vörösmartyék
idejében. Ne hergeld már magad! Régen elmentek. Amúgy meg, iga-
zad van, itt minden olcsó. Az ágy, az asztal, az albérlet, az alkohol, a
drogok. Azért vagyunk itt mi is.

CSONGOR Persze! *(Nyugodtabban)* És akkor miért is ne lenne olcsó
egy ember élete? Az enyém vagy a tiéd. Olcsók vagyunk – aprópénzért
megvesznek bennünket. *(Csönd)* Mi mondtál, mennyi az idő?

TÜNDE Nem mondtam semmit. *(Felül az ágyon, felkapcsolja a lámpát,
az éjjeliszekrényen a mobiltelefonja után matát)* Fél kettő múlt tíz perc-
cel. *(Csönd)* Na, hagyd őket a francba! Már elmentek. Gyere vissza az
ágyba!

CSONGOR *(cigaretttára gyújt)* Aztán meg majd visszajönnek. Minden
éjjel ez van, hogy itt árulják magukat az ablakunk alatt. A múltkor
bementem a Hivatalba, hogy feljelentsem őket, de szóba sem álltak
velem. Azt mondták, menjek a Kapitányságra, majd azok intézkednek.
Átmentem a Varázs utcába, ott meg a pofámba röhögtek a fánkzabáló
kis puttók, és azt mondták, ha ennyire a szerelem ellen vagyok, tegyek
be füldugót, és úgy jó lesz nekem is, nekik is. Érted? A szerelem ellen
vagyok... Itt kilóra mérik a szerelmet.

TÜNDE Biztos őket is lefizették. Itt mindenki lefizethető. *(Csönd)* De
nem is csoda – mindenkinek kilóg a segge a gatyából. *(Felkel az ágyból)*
Hozzak a hűtőből egy sört?

CSONGOR Ne, nem kell. *(Kis szünet után)* Inkább főzz egy kávé! Most már képtelen vagyok visszaaludni.

(Tünde kimegy a szobából. Csörömpölés hallatszik a konyhából.)

TÜNDE HANGJA És mit mondott a Balga, hogy megy a soruk odaát?

CSONGOR Mi? Nem értem!

TÜNDE HANGJA Várjál, mindjárt!

(Csongor dohányzik. Fél perc múlva bejön Tünde, kezében tálca, rajta két csésze gőzölgő kávé.)

TÜNDE Azt kérdeztem, mit mondott Balga? Beszéltél vele Skype-on estefelé, vagy nem? Hogy vannak odaát?

CSONGOR Á, drága Balga barátunknak aranyélete van, megcsinálta a szerencséjét. Ki nem találod, hol vannak most.

TÜNDE *(nevetve)* A Földön!

CSONGOR Na ne húzzál már fel, Tündikém!

TÜNDE Jól van, na. Franciaországban, nem? A múltkor azt mondtad, otthagyták Londont, és elköltöztek egy kis francia faluba.

CSONGOR Eh, azóta befejezett még egy iskolát.

TÜNDE A Balga? Meg nem mondtam volna róla, hogy esze van hozzá! *(Kis szünet)* Na és hol van?

CSONGOR Brüsszelben. Egy kis asztalosműhelyt nyitott a belvárosban, régi bútorokat restaurálnak. Az most nagyon jól fizet. *(Elmosolyodik)* Fehér öltönyben jár, és az utcán mindenki előre köszön neki, még a főgimnázium – vagy mi a frász – igazgatója is. Olyan, mint egy igazi don. Épphogy csak kezet-lábat nem csókolnak neki. *(Csönd)* Nekem is ezt kellett volna csinálnom – valami szakmát tanulni, aztán most mi is feltalálnánk magunkat odaát. Két kézzel kapkodnak a jó szakemberek után.

TÜNDE De hát épp ezt mondom neked, hogy menjünk át mi is. Ezzel a tehetséggel, ami benned is megvan, hipp-hopp találnál valami munkát. Mennyi mindenhez értesz! Itt csak kihasználnak. Pályázatot írsz meg újságcikket, honlapot szerkesztesz, számítógépet szerelsz. Bagóért! *(Szünet után)* Meg az autónkat is megszerelted, mielőtt ellopták!

CSONGOR *(ingerülten)* Megegyeztünk abban, hogy az autóról egy szót sem ejtünk!

TÜNDE Bocs! *(Csönd)* De azért érted, hogy mit akartam ezzel mondani. Érted is kapkodnának, ha végre elhatároznád magad, és elmennének innen. *(Csongor láthatóan ideges. Cigaretta után kotorász, nagy nehezen*

sikerül előszednie egy szálát. Gyufát gyújt, elalszik. Újabb gyufa, megint elalszik. A harmadikkal sikerül rágyújtania) Menjünk mi is, mondjuk, Angliába!

CSONGOR Jaj, hagyd már ezt! Most semmi kedvem hozzá.

TÜNDE Miért? Angolul mindketten beszélünk egy kicsit. Annyit biztosan, hogy feltaláljuk magunkat.

CSONGOR Mondom, hogy ne! Nem akarok megint reggelig veszekedni veled. *(Csönd)* Értsd meg, hogy nekem ez nem megy olyan könnyen.

TÜNDE Te pedig azt értsd meg végre, hogy itt soha nem fogunk egyről a kettőre jutni. Nekem se lenne könnyű, azt elhiheted.

CSONGOR De az én esetem más. Én már egyszer hazát cseréltem. *(Szünetet tart, nagyot slukkol a cigijéből)* Feláldoztam a földi életem azért, hogy te megmaradhass tündérnek. Azt mondtad, itt jó sorunk lesz, hogy Tündérországból semmiben sem szenvedünk majd hiányt.

TÜNDE Azok más idők voltak. Akkor még azt hittem, hogy minden rendben lesz. És hogy az élet fájának törzsén sohasem kúszik fel ide hozzánk a bűn. Hogy nem tudjuk meg soha, mit jelent a nélkülözés. *(Csönd)* Te, figyelj, akkor menjünk vissza! Úgy értem, ha te ott könnyebben feltalálnád magad.

CSONGOR Vissza? Hova vissza?

TÜNDE Miért? Ott vannak a barátaid. Ott talán könnyebb lenne munkát találnod, s ha már neked van, nekem is akadna valami biztosan.

CSONGOR Ezt te sem gondolod komolyan. A barátaim helyzete sem jobb, örülnek, ha saját maguknak tudnak munkát találni. Nem mehetek még én is a nyakukra.

(Csönd.)

TÜNDE Akkor pedig nincs más választás. Anglia.

(Csongor leteszi a csészét. Idegesen járkál a szobában, mélyeket slukkol a cigaretta-ból. Egy kis idő múlva a nyitott erkélyajtón át meglátja az Ürdünlányokat a téren egy férfi társaságában.)

CSONGOR Megmondtam, hogy tűnjetek el innen! Itt tisztességes emberek laknak! *(Itt egy kicsit elgondolkodik, mosolyog is kicsit)* Máshol áruljátok magatokat! *(A téren álló férfihoz)* Maga meg szégyellje magát!

KERÍTŐ Nekem ugatsz, buzikám? Mindjárt a szádba lépek! Ez a tér itt konkrétan az enyém! Itt a maci is nekem hordja a mézet, érted? Úgy-hogy majd én megmondom, mit lehet és mit nem! *(Pillanatnyi szünetet tart)* Neked kussolni lehet, de nagyon gyorsan!

ELSŐ ÜRDÜNLÁNY *(nyugtatja)* Hagyjad már, Lacikám, látod, hogy csak ugat. Nem zavar ez itt senkit. *(Simogatja a Kerítő arcát)* Na, hagyjad már! Gyere, inkább járjunk egy kört!

MÁSODIK ÜRDÜNGLÁNY Ja, ja! Nagy a pangás, Lacika. Ha nem találsz nekem valakit, a végén még újra szűzhártyám nő.

HARMADIK ÜRDÜNGLÁNY *(röhög)* Azt mondja... „szűzhártyám nő”... Viiiii!

(Mind a négyen el. Csongor visszalép a szobába, járkál, cigarettára gyújt. Idegesen fújja a füstöt.)

TÜNDE Nem kellene ennyire kiakadnod ezen.

CSONGOR Egyszerűen nem értem. Nem tudom felfogni, hogy csak engem idegesít. *(Csengetnek)* Na, már csak ez hiányzott! Ki a frász lehet ilyenkor?

TÜNDE Szerintem hagyd! *(Idegeskedve)* Mi van, ha ezek jöttek fel a térről?

CSONGOR Láttam őket elmenni a másik irányba. Biztosan nem ők. *(Tétovázik)* Megnézem.

(Mirigyét egy ápoló kíséri be az ajtón. Öltözete nem a megszokott, felfedezhetőek rajta a teljes elzúllás jelei. Akárcsak kollégáján, aki „biztosítja a terepet”.)

ELSŐ ÁPOLÓ *(a szobában található egyetlen széket megragadja, és Mirigyhez rohan vele)* Tessék leülni a nagyságos asszonynak!

MIRIGY *(kockacukrot tesz Első ápoló szájába, és megpaskolja az arcát)* Ügyes fiú! *(Helyet foglal, majd Csongorhoz és Tündéhez fordul, reszelős hangon mondja)* Jó estét kívánok!

CSONGOR, TÜNDE *(egyszerre)* Jó estét, Mirigy néni!

TÜNDE Mit tetszik?

MIRIGY Csak jöttem szólni, hogy halkabban is lehet élni ideleln!

CSONGOR De hát mi csendben vagyunk, Mirigy néni! *(Gondolkodik)* Gondolom, az ordítózás miatt jött. Azok nem mi voltunk, hanem ezek itt a téren. *(Eszébe jut, hogy a tér most üres)* Pontosabban azok, merthogy elmentek már. Vagy hogy van ez.

MIRIGY Nem kell a süket duma, fiatalember! Ismerem én a maguk fajtáját, jönnek itt, és mindjárt megmondják, hogy kinek, merre, hány méter. De nekem nem kell! Tudom én, hogy mi itt a dörgés.

CSONGOR *(idegesebben)* Akkor azt is tudja, hogy ezek a kur... prostituáltak minden éjjel itt árulják magukat a téren. Itt nyávoznak, hogy „szia, szépfiú, jössz egy menetre?”, meg hogy „leszophatlak?” Már megbocsásson a néni, de nem én mondom ezt, hanem ezek mondják.

(Az Ápolók rávetnék magukat Csongorra, hogy megtorolják a durva szavakat, de Mirigy leintíja őket.)

MIRIGY Érdekes, hogy magán kívül ez senkit sem zavar!

TÜNDE Már elnézést, Mirigy néni, de mi meg azt hittük, hogy normális, ha valakit zavar a közrend hiánya.

MIRIGY Közrend? *(Csönd)* Hát tudja meg, aranyoskám, hogy maguk előtt volt itt közrend. Sőt...

TÜNDE Na jó, Mirigy néni, ez azért így már nevetséges! Nehogy már maga is a kurvák oldalára álljon!

MIRIGY Nono, drágám, mégis, hogy beszélsz a lányaimról!? *(Egy könnycseppet morzsol ez a szeme sarkában)* Talán tehetek én róla, hogy az édesapjuk otthagyták őket, s hogy arra kényszerültek, hogy így, a zsenge kis húsukat árulva kell eltartaniuk szegény édesanyjukat? *(Ápolók két oldalról vigasztalják)* Azt gondolom, hogy nem helyes, hogy ti itt vagytok! Te meg ez a...

CSONGOR *(ingerülten)* Ez a? Na, mondja csak bátran! Mondja már, mi vagytok én?

MIRIGY Vegyél vissza a hangerőből. Te... te... te idegen! Temiattad tart itt ez a környék! Tündérhon egykor csendes volt és élhető, aztán jöttetek ti! Ti hoztátok ide az erőszakot meg a fegyvert!

TÜNDE Na jó, ez azért már tényleg több a soknál!

MIRIGY Igen? Ez nektek sok? Akkor mondok még mást is! *(Már zihál, Ápolók próbálják nyugtatgatni)* Azt is tudom, hogy ti lopjátok a muskátlit a körfolyosóról!

TÜNDE De, Mirigy néni! Mi nem is szeretjük a muskátlit.

CSONGOR Tényleg nem, sőt, én kifejezetten gyűlölöm a muskátlit. Ha már virág, akkor inkább árvácska.

MIRIGY Kuss! *(Csönd)* Most én beszélek! Ha nem vettétek volna észre. És itt van a pont, amikor én teszem ki. *(Csönd)* Holnap telefonozni fogok a Balga úrfinak, és megkérem őt, hogy gondolja át ezt az albérlősdit.

CSONGOR *(az ajtóhoz siet, kinyitja)* Köszönjük a látogatását, Mirigy néni! Isten áldja!

(Mirigy ápolóival az oldalán kibotorkál az ajtón, vet egy utolsó, gyilkos pillantást Csongorra.)

CSONGOR *(erősen bevágja az ajtót)* Na már csak ez a görény hiányzott az állatkertből!

TÜNDE *(nevet)* Látom, megérkezett Csongor, a költő.

CSONGOR Ugyan, hagyj már! Egyszerűen csak... Nem értem...

(Csönd) Jogom van ahhoz, hogy hajnali kettőkor... Vagy mennyi az idő?

TÜNDE Két óra hat perc.

CSONGOR Szóval, hogy két óra hat perckor nyugodtan alhassak. Hogy ne zavarjanak ezek a bagzó nyulak itt a téren meg a vérszomjas, nyugdíjas boszorkányok.

TÜNDE De ha egyszer nem alszol, akkor miért zavarnak?

CSONGOR Mert vannak! És itt, látó- és hallótávolságon belül. Hogy majd a gyerekünknek is úgy kell felnőnie, hogy ezt látja. Egy csomó elcsesztett életet.

TÜNDE De hát épp ezért mondom, hogy menjünk el! Addig menjünk, amíg nincs gyerekünk. Arra nem várhatunk, hogy majd jobb lesz. Mert nem lesz jobb. *(Csönd)* Én se leszek fiatalabb.

CSONGOR Na ne! Már megint témánál vagyunk.

TÜNDE Igen, témánál. És mivel most valójában *te* kezdted, ezért végig is fogsz hallgatni engem! Nem csapod rám az ajtót, ahogyan szoktad. Igenis itt az ideje, hogy gyereket szüljek.

CSONGOR Ilyen anyagi körülmények között? Kizárt! Ezt már többször megbeszéltük.

TÜNDE Te beszélted meg magaddal.

CSONGOR Oké, oké...

TÜNDE Nekem te ne okézzál! Semmi sem oké. Értsd meg, hogy nem várhatunk tovább! *(Elsírja magát)* Ha nem vagy képes ezt megérteni, én... én... felcsináltatom magam valaki mással! *(Hosszabb ideig bög. Csongor ül, maga elé réved)* Ne haragudj!

CSONGOR Nem haragszom. Igazad van. Ez így egyáltalán nem állapot. *(Csönd)* Egyáltalán nincsen rendjén, hogy például még egy vacak tüdőszűrést sem tudok elintézni, ha a munkahelyemhez kell. Hogy könnyörögnöm kell, és tűrni, ha képen dobnak az irataimmal. Egy nyamvadt tüdőszűrés. Lehetetlen. *(Kis szünet után folytatja)* Hiába érvelek nekik, hogy a munkámhoz kell, hogy ne rúgjanak ki páros lábbal. Nem érdekli őket. *(Csönd)* Bezzeg, ha ennek a prostinak esetleg *(mutató- és középső ujjával jelzi az idézőjelet)* „munkahelyi balesete” adódna, azt simán el tudják intézni. *(Csönd)* Mert itt még egy gyereket is könnyebb kikapartatni, mint megszerezni a munkához az alkalmasságit.

TÜNDE Mi van azzal a diákokoddal, aki németül tanult nálad?

CSONGOR Melyikkel?

TÜNDE Azzal, amelyik a kórházban dolgozik, és minden évben elintézi neked a tüdőszűrést?

CSONGOR Ja, azzal... *(Nevet)* Gondolhatod, elhúzott ő is innen, mint minden valamirevaló orvos.

TÜNDE Ahogy minden valamirevaló ember. És tündér... *(Csönd)* Hozzak neked egy sört a hűtőből? Attól talán majd egy kicsit megnyugszol.

CSONGOR Igen, kösz.

(Tünde kimegy. Pakolás a hűtőben. Csörömpölés, nejlonzacskó neszezése hal-latszík.)

TÜNDE Figyu, azt hiszem, elfogyott.

CSONGOR Akkor hozz valami mást! Akármit.

TÜNDE Üres a hűtő.

CSONGOR *(nevetve)* Akkor nem kérek semmit. *(Csönd)* Próbáljunk meg aludni.

(Lefekszenek. Tünde lekapcsolja a villanyt.)

CSONGOR Te figyelj!

TÜNDE Na?

CSONGOR Alszol?

TÜNDE Nem bírok. A kávé.

CSONGOR Aha. Szóval... mondani szeretnék neked valamit. *(Csönd)*
Ha már így egyikünk sem tud aludni.

TÜNDE *(unottan)* Hallgatom.

CSONGOR Szóval... hm.

TÜNDE Ne hümmögj itt nekem, hanem mondjad, amit akarsz!

CSONGOR Szóval, az a helyzet... *(kis szünetet tart)*, hogy engem... szóval, hogy engem ma kirúgtak.

TÜNDE *(idegesen kapkod az éjjeli lámpa kapcsolója után, nagy nehezen megfogja, felkattintja)* Hogy mi? Istenem! És ezt mikor szeretted volna velem közölni?

CSONGOR Hát most mondom épp.

TÜNDE És ha nincs ez? Ha nem ébresztettek volna fel ezek a kurvák a nyávogásukkal? Akkor most békésen aludnál itt mellettem, tudva, hogy holnap nincs hová bemenned dolgozni? Tudva, hogy a következő hónapban nem lesz miből kifizetni az albérletet?

CSONGOR Az albérlet miatt ne idegeskedj! Eddig is ki tudtuk nyögni valahogyan. Nem nagy tétel. *(Csönd)* Ha meg úgy alakul, hogy nem tudnánk kifizetni, Balga azt is megértené. Tudja, hogy itt milyen szar a helyzet.

TÜNDE És mégis, hogy sikerült ezt elérned? Megint az a fene nagy pofád, mi? Töröm itt magam, hogy sikerüljön valahogyan beilleszkedned, hogy elfogadjanak téged annak, ami vagy. Erre te meg balhézol! Úgy váltogatod a munkahelyeid, mint más az alsógatyáját!

CSONGOR Nem, ez most teljesen más. Leépítés van a cégnél. Szinte mindenkit kirúgtak. *(Nevetve)* Alá akartak íratni velünk egy ilyen papírt... valami nyilatkozatot.

TÜNDE Nyilatkozatot? Miről?

CSONGOR Hát, hogy semmilyen konkurens cégnél nem vállalom munkát. Egy évig.

72 TÜNDE Te pedig voltál olyan hülye, és aláírtad!

CSONGOR Most mondom, hogy akarták. De nem írtam alá. Nem vagyok ennyire debil! Még.

TÜNDE Balga jóindulatára nem alapozhatunk a végtelenségig.

CSONGOR Nem is kell. Találok munkát gyorsan, ne idegeskedj! Addig meg elleszünk a végkielégítésből.

TÜNDE Végkielégítés. Szerinted adnak ezek neked végkielégítést? Edig is ott vágta át, ahol tudtak.

CSONGOR Most nem fognak. Megbeszéltük a srácokkal, hogy fogadunk ügyvédet. Az majd jobb belátásra bírja a vezéreket.

TÜNDE Már csak ez hiányzott! (*Csönd*) Nincs egy vasunk se. Művészet, érted, művészet ennyi pénzből a hónap végéig megélni. Erre meg... bejelentetted, hogy kirúgtak a munkahelyedről. (*Csönd*) Egyáltalán mi tart téged itt? Tündérország egy trágyadomb! Miért nem mondd azt, hogy „fogom magam, és kimegyek németbe”? Vagy Ausztriába. Vagy bárhová ezen a tetves Földön. Vagy miért nem beszélsz Balgával? Ha már olyan nagy ember, hogy kezet csókolnak neki, talán téged is maga mellé tudna venni. (*Gondolkodik*) Találna neked valami munkát ott Franciaországban.

CSONGOR Belgiumban. (*Szünet*) Brüsszel.

TÜNDE Akkor Belgiumban, leszarom! Nem szégyen azt mondani, hogy itt nem megy, és hogy szeretnél rendes helyen, rendes fizetésért dolgozni. Aki dolgozni akar, annak mindig akad valami munka. *Külföldön* biztos.

CSONGOR (*nevet*) De hát én most is külföldön vagyok! Én már innen nem kivándorolnék, hanem menekülnék. Menekülnék, érted? Mint a riadt egérke...

TÜNDE Na és ha menekülsz? Utánanéztél te annak, hogy hány riadt egérkéje van Tündérországnak?

CSONGOR Nem érdekel.

TÜNDE Nézz utána a kivándorlási statisztikáknak!

CSONGOR Hagyj már ezzel!

TÜNDE Na és annak utánanéztél-e már, hogy hány munkanélküli van jelenleg Tündérországnak? (*Csönd*) Pedig éppen most már te is érintett vagy, már megbocsáss.

CSONGOR De szemét vagy!

TÜNDE Bocs!

CSONGOR Mondom, hogy nem érdekel! Váltsunk témát!

TÜNDE Jó. Ne haragudj, hogy folyton szekállak! (*Csönd*) Lehet, azért van, mert hibásnak érzem magam. Azért, amiért itt tartunk. (*Sír*) Amiért iderángattalak téged, erre a kilátástalan helyre. (*Csönd*) Ó, ha

tudnák az emberek, hogy itt minden összeér. Olyan ez, mint megke-
rülni a Földet: elindulsz fölfelé, Tündérhon felé, és egyszer csak azt
veszed észre, hogy már a pokol legmélyebb bugyrában vagy. És ha el-
merülsz az Alvilágban, azt veszed észre, hogy már itt, az Álom téren
jársz. Gondolkodtál már azon, hogy Mirigy miért van itt?

CSONGOR *(közel húzódik hozzá, vigasztalja)* Na, ne sírj! Nem a te hi-
bád. Hogy is mondta Madách: nem a nő hibás, hanem a kor, mely
bűnössé tette őt. Vagy valami ilyesmi. Rég olvastam.

TÜNDE Az ember tragédiája... *(Kis szünet után, nevetve)* Ez pont az.

CSONGOR Na mi legyen? Aludjunk?

TÜNDE Én már biztosan nem fogok. *(Megnézi a mobilját)* Negyed
négy.

(Csongor felkel az ágyból, cigarettát keres, rágyújt.)

CSONGOR *(az erkélyajtóhoz megy, néz kifelé)* Ezek már megint itt van-
nak. Nem igaz! Most azonnal kihívom a TRK-t. *(A mobilját keresi, mi-
után megtalálja, kivonul a színről)* Halló, jó estét kívánok! Halló! Igen?
Lakossági bejelentést szeretnék tenni... *(A beszélgetés többi részét már
csak foszlányaiban halljuk)*

(Csongor rövid időn belül visszaérkezik.)

CSONGOR Te figyelj csak! Én meggondoltam.

TÜNDE Hm? Mit?

CSONGOR Menjük át, hagyjuk itt ezt a cirkuszt!

TÜNDE Na ne szívass! *(Csönd)* Ez most komoly?

CSONGOR Ennél komolyabb sose voltam! *(Csönd)* Elegem van ezek-
ből itt! A kiskirályokból, a prostikból és a Mirigy nénikből! Abból,
hogy mindenkinek ki kell nyalni a seggét, és nem kapsz cserébe sem-
mit. Semmit.

TÜNDE Mikor megyünk?

CSONGOR Akár holnap. Sőt... Mennyi az idő? Menjünk ma!

TÜNDE *(két keze közé fogja Csongor arcát)* Nézz rám! Jól meggondoltad?
Biztosan ezt szeretnéd?

CSONGOR Igen. Ezt.

TÜNDE És ha munkát találtunk odaát, és lesz házunk, kocsink, akkor
családot is alapítunk?

CSONGOR Igen. Sok gyerekünk lesz! Hősanyát csinállok belőled, ha
szeretnéd! *(Nevet)* Igyunk erre a döntésre!

TÜNDE *(nevetve)* Üres a hűtő. Semmi sincs itthon.

CSONGOR Akkor leszaladok a boltba. Hozok sört. Vagy bort. Nem is!
Hanem pezsgőt! Koccintsunk pezsgővel!

TÜNDE De ne menj! Van itthon tea. Koccintsunk inkább teával! Ne
hagyj itt egyedül!

CSONGOR Egy perc az egész, és már itt is vagyok. Csak ide megyek a nonstopba.

TÜNDE Oké, de vigyázz magadra!

CSONDOR Csak úgy, mint mindig.

(Csongor kimegy, átvonul a téren, a tér közepén az Ürdünlányok és a Kerítő, valamint Rendőrök, akik igazoltatják őket. Csongor jobbra kilép a színről. Kis idő múlva ugyancsak jobbról belép. Rendőrök távolodóban.)

KERÍTŐ Na nézd csak, kit fújt ide a szél! Szép estét, buzikám! Hogy vagy mindig?

CSONGOR *(maga elé motyogja)* Kösz, jól.

KERÍTŐ Azt ugye tudod, hogy nagyon rossz fiú voltál? És ezért meg kell téged büntetni...

ELSŐ ÜRDÜNGLÁNY Mért hívtad ránk a zsarukat, te csicskagecibaromállat? Mért?

KERÍTŐ *(Első Ürdünlányhoz)* Te befogod a szádat, most Laci bácsi beszél!

ELSŐ ÜRDÜNGLÁNY De ideges vagyok, Laci! Idegeeee! Ez a kis geci árt az üzletnek!

KERÍTŐ Nyugizzá', mondom! *(Csongorhoz)* Na szóval... Az van, hogy olyan utcába sétáltál be, kisbarátom, ahova neked nincs bejárásod.

CSONGOR Ne haragudj!

KERÍTŐ De haragszom, bazmeg! Az egy dolog, hogy az erkélyről ugatsz, meg hogy megdobálsd a lányaimat muskátlival...

CSONGOR *(maga elé)* Mondtam már, hogy utálok a muskátlit.

KERÍTŐ Kuss! Laci bácsi beszél! Szóval, megbocsátom neked, hogy jár a pofád, és megbocsátom neked a kibaszott virágaidat is! De hogy a Kabátokat is rám hívod, az nagyon nem oké! Érted?!

CSONGOR Jól van, na! Bocsánatot kértem, bazmeg!

KERÍTŐ *(kést ránt elő, és hasba szúrja Csongort, Csongor magatehetetlenül a Kerítő vállára hajtja a fejét)* Bocsánatkérés elfogadva.

(Háttérben feláll ismét a Tündérek kórusa, és énekelni kezd. Tünde a dal közben lép ki az erkélyre, és látja Csongort a földre rogygni.)

TÜNDÉREK KÓRUSA Ne szoríts meg engem,
ne szoríts erősen, ez fáj!
Inkább szoríts nekem, ha menni muszáj.
Hidd el, én veled maradnék,
szívesen széjjelszakadnék,
ha lenne mér' Tündérország.

TÜNDE Neeeee! Gyilkosok! Neeeee!